

Sygnatura akt II 1 C 32/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lutego 2020 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w II Wydziale Cywilnym – Sekcji Egzekucyjnej

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Anna Braczkowska

po rozpoznaniu w dniu 20 lutego 2020 roku w Łodzi

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **M. M. i K. M.**

przeciwko **K. B.**

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

1. oddała powództwo złożone przez M. M. – w całości;
2. pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanego przez Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, I Wydział Cywilny w dniu 5 stycznia 2007 roku w sprawie I Nc 5/07, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności w dniu 27 marca 2007 roku, w stosunku do K. M. - w części - w zakresie odsetek ustawowych od należności głównej za okres od dnia 5 lutego 2007 roku do dnia 14 marca 2016 roku;
3. oddała powództwo złożone przez K. M. w pozostałej części;
4. nie obciąża pozwanego K. B. obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania na rzecz K. M. w zakresie uwzględnionej części powództwa.

Sygnatura akt II 1 C 32/19

UZASADNIENIE

W pozwie z 10 kwietnia 2019 roku, skierowanym przeciwko K. B. , powodowie M. M. i K. M. – reprezentowani przez pełnomocnika profesjonalnego w osobie radcy prawnego, wnieśli o pozbawienie w całości wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanego przez Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, I Wydział Cywilny w dniu 5 stycznia 2007 roku w sprawie I Nc 5/07, opatrzonego klauzulą wykonalności w dniu 27 marca 2007 roku. Powodowie wnieśli również o zasądzenie na ich rzecz od pozwanego zwrotu kosztów postępowania oraz o zabezpieczenie powództwa poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi D. K. w sprawie Km 74/19 – do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w przedmiotowej sprawie. Jako podstawę faktyczną swojego roszczenia powodowie wskazali na kilka okoliczności. Po pierwsze - wskazali oni, że sporny nakaz zapłaty nigdy nie został im skutecznie doręczony oraz że nie mieszkali pod adresem wskazanym przez pozwanego w pozwie, a o treści i fakcie wydania spornego nakazu dowiedzieli się dopiero po otrzymaniu korespondencji od komornika sądowego D. K. w sprawie Km 74/19. Po drugie - wskazali również, że nigdy nie dokonywali z pozwanym czynności prawnej będącej źródłem zobowiązania wobec pozwanego ani żadnego innego podmiotu. Po trzecie - wskazali oni na treść art. 118 k.c., z którego wynika, że termin przedawnienia roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej wynosi 3 lata wobec czego – z uwagi na opisaną w nakazie zapłaty datę początkową naliczania odsetek ustawowych od należności głównej – roszczenie pozwanego było przedawnionym już w chwili wydania spornego

nakazu zapłaty w sprawie I Nc 5/07. W ocenie strony powodowej czyniło to również cesję wierzytelności bezskuteczną i świadczyło o braku legitymacji procesowej pozwanego w postępowaniu sądowym w sprawie I Nc 5/07 (pozew k. 4-5).

Postanowieniem z dnia 26 kwietnia 2019 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, II Wydział Cywilny Sekcja Egzekucyjna zabezpieczył powództwo złożone w przedmiotowej sprawie w ten sposób, że zawiesił postępowanie egzekucyjne prowadzone przeciwko powodom przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi D. K. w sprawie Km 74/19 w zakresie egzekucji odsetek ustawowych od należności głównej za okres czasu od dnia 12 marca 2014 roku do dnia 29 marca 2016 roku (postanowienie k. 16-17).

W odpowiedzi na pozew z dnia 23 maja 2019 roku, pozwany K. B.: uznał powództwo złożone przez K. M. w zakresie odsetek ustawowych od należności głównej za okresy: od dnia 22 sierpnia 2007 roku do dnia 17 lutego 2009 roku i od dnia 7 lutego 2014 roku do dnia 11 marca 2016 roku, wniósł o oddalenie powództwa złożonego przez powódkę K. M. w pozostałej części, wniósł o oddalenie powództwa złożonego przez M. M. w całości, jako niedopuszczalnego wobec treści postanowienia Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, Wydział I Cywilny z dnia 15 maja 2019 roku wydanego w sprawie I Nc 8/19. Na podstawie art. 101 k.p.c. i art. 103 k.p.c. wniósł o odstąpienie od obciążania go obowiązkiem zwrotu na rzecz powodów kosztów postępowania – wobec uznania żądania pozwu (w części) przy pierwszej czynności procesowej w sprawie oraz z uwagi na ograniczenie wniosku egzekucyjnego złożonego w sprawie Km 74/19 niezwłocznie po otrzymaniu odpisu pozwu. Wniósł również o zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu wskazano, że sporny tytuł wykonawczy w zakresie w jakim dotyczył powoda M. M. utracił moc, w związku z czym powództwo wywiedzione przez niego winno podlegać oddaleniu w całości. W zakresie powództwa złożonego przez powódkę K. M. pozwany wskazał, że opisane w treści art. 125 k.p.c. terminy przedawnienia roszczeń objętych spornym tytułem wykonawczym upłynęły jedynie w zakresie w jakim dokonał on uznania powództwa – w pozostałym zakresie zaś żądania pozwu nie są zasadne. Pozwany wskazał, że nieprawdą jest jakoby pozwani nie mieli wiedzy o wydanym przeciwko nim nakazowi zapłaty i toczących się postępowaniach (odpowiedź na pozew k. 32-34).

Do zamknięcia rozprawy strony pozostały na dotychczasowych stanowiskach w sprawie podtrzymując je w całości (pismo procesowe pełnomocnika powodów k. 78-79, pismo procesowe pozwanego k. 86).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 5 stycznia 2007 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, I Wydział Cywilny wydał w sprawie I Nc 5/07 nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym nakazał pozwanym M. M. i K. M., aby zapłacili solidarnie na rzecz K. B. kwotę 2.793,91 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 12 maja 2001 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 35 zł z tytułu kosztów procesu. Nakazowi zapłaty nadano sądową klauzulę wykonalności w dniu 27 marca 2007 roku. Nakaz zapłaty stał się prawomocny od dnia 15 lutego 2007 roku. Tytuł wykonawczy przesłano powodowi w dniu 27 marca 2007 roku (kopia nakazu zapłaty k. 12, k. 59, kopia zarządzenia z akt I Nc 5/07 k. 60).

W dniu 4 kwietnia 2007 roku K. B. nadał w Urzędzie Pocztowym wniosek o wszczęcie przeciwko powodom postępowania egzekucyjnego na podstawie powyżej opisanego spornego nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanego w sprawie I Nc 5/07 – do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi J. Z.. Postępowanie to toczyło się za sygnaturą akt Km 830/07. W jego toku nie doszło do wyegzekwowania na rzecz wierzyciela od dłużnika żadnych kwot. Zostało ono umorzone na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c. postanowieniem z dnia 22 sierpnia 2007 roku. Tytuł wykonawczy został zwrócony na rzecz wierzyciela (potwierdzenie nadania k. 43, postanowienie k. 42).

W dniu 14 stycznia 2009 roku na podstawie spornego tytułu wykonawczego wierzyciel zostało wszczęte w oparciu o wniosek wierzyciela K. B. przeciwko powodom (dłużnikom) kolejne postępowanie egzekucyjne – w sprawie Km 331/09, które było prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Piasecznie T. K.. W toku przedmiotowej sprawy nie wyegzekwowano od dłużników na rzecz wierzyciela żadnych kwot. Zostało ono umorzone

na podstawie art. 823 k.p.c. postanowieniem z dnia 21 września 2011 roku. Tytuł wykonawczy został zwrócony na rzecz wierzyciela (kopia postanowienia k. 41, pismo komornika sądowego k. 88).

W dniu 17 lutego 2012 roku K. B. nadał w Urzędzie Pocztowym wniosek o wszczęcie przeciwko powodowi postępowania egzekucyjnego na podstawie powyżej opisanego spornego nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanego w sprawie I Nc 5/07 – do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi B. G.. Postępowanie to zawisło za sygnaturą akt Km 169/12. Wskutek zaistnienia zbiegu egzekucji do wynagrodzenia za pracę dłużniczki K. M. otrzymywanego z firmy Business (...) S.A. komornik sądowy B. G. uznał się niewłaściwym do dalszego prowadzenia postępowania w sprawie Km 169/12 i przekazał je do komornika sądowego J. Z.. Po przekazaniu sprawy do komornika sądowego J. Z. postępowanie egzekucyjne zawisło za sygnaturą akt Km 5045/12. W jego toku na rzecz wierzyciela wyegzekwowano kwotę 24,46 zł, która to kwota została zaliczona na poczet kosztów poprzedniej egzekucji prowadzonej przeciwko dłużnikom. Postępowanie egzekucyjne w sprawie Km 5045/12 zostało umorzone wskutek stwierdzenia jego bezskuteczności postanowieniem z dnia 7 lutego 2014 roku (potwierdzenie nadania k. 40, postanowienie w przedmiocie przekazania k. 39, postanowienie k. 38, pismo komornika sądowego z dnia 23 stycznia 2014 roku k. 44, karta rozliczeniowa k. 67, korespondencja z akt Km 5045/12 – k. 68-74).

W dniu 14 marca 2019 roku (data nadania w UP) wierzyciel – K. B. - złożył wniosek egzekucyjny dotyczący obowiązku K. M. (tylko) stwierdzonego nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym w sprawie I Nc 5/07 z dnia 5 stycznia 2007 roku do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi D. K.. Postępowanie to zawisło za sygnaturą akt Km 74/19. W jego toku nie doszło do wyegzekwowania na rzecz wierzyciela żadnych kwot. W chwili obecnej pozostaje one zawieszony na podstawie postanowienia tutejszej jednostki z dnia 26 kwietnia 2019 roku. W dniu 29 maja 2019 roku do akt sprawy wpłynął wniosek wierzyciela K. B. dotyczący ograniczenia egzekucji w zakresie odsetek ustawowych od należności głównej za okresy od 22 sierpnia 2007 roku do 17 lutego 2009 roku i od 7 lutego 2014 roku do 11 marca 2016 roku (karta rozliczeniowa, wniosek egzekucyjny k. 1, koperta k. 2, tytuł wykonawczy k. 3, pismo wierzyciela z dnia 21 maja 2019 roku- data pisma – k. 32 w załączonych aktach egzekucyjnych Km 74/19).

Postanowieniem z dnia 15 maja 2019 roku wydanym w sprawie I Nc 8/19 przez Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, I Wydział Cywilny stwierdzono, że:

- odpis nakazu zapłaty wydanego w sprawie I Nc 5/07 nie został skutecznie doręczony pozwanemu M. M., uchylono zarządzenie z dnia 20 lutego 2007 roku o stwierdzeniu prawomocności nakazu zapłaty w stosunku do niego, odrzucono złożony przez niego wniosek o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty,
- oddalono wniosek K. M. o przywrócenie terminu na wniesienie sprzeciwu od nakazu zapłaty i odrzucono złożony przez nią sprzeciw od nakazu zapłaty,
- na podstawie art. 172 k.p.c. wstrzymano wykonanie nakazu zapłaty z dnia 5 stycznia 2007 roku wydanego w sprawie I Nc 5/07 w stosunku do obojga pozwanych – do czasu prawomocnego zakończenia postępowania zainicjowanego sprzeciwem i wnioskami pozwanych o przywrócenie terminów do ich złożenia (kopia postanowienia k. 56).

Pozwany K. B. nie zaskarżył w/w postanowienia (okoliczność bezsporna).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie powołanych powyżej dokumentów znajdujących się w sprawie oraz załączonych aktach postępowań egzekucyjnych i sądowych. Sąd jednocześnie pominął zgłoszony w pozwie wniosek o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania stron na podstawie art. 235 ze znacznikiem 2 pkt 2 k.p.c. jako nieistotny dla rozstrzygnięcia sprawy, gdyż powołany przez pełnomocnika powodów w pozwie fakt przedawnienia roszczeń objętych pozwem w sprawie I Nc 5/07 w dacie wydawania nakazu za płaty był (jest) okolicznością prawnie obojętną w świetle przesłanek opisanych w art. 840 § 2 pkt 2 k.p.c. Podobnie ocenić należało podniesione w pozwie okoliczności dotyczące braku po stronie powodów wiedzy o wydanym nakazie zapłaty, fakt zamieszkiwania przez nich w dacie wytoczenia powództwa w sprawie I Nc 5/07 pod innym adresem niż wskazany przez pozwanego K. B. w pozwie oraz fakt braku po jego stronie legitymacji procesowej w sprawie I Nc 5/07. Są to okoliczności faktyczne, które nie mogą być podnoszone

w sprawie z powództwa o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności, jako dotyczące okoliczności zaistniałych przed datą uprawomocnienia się spornego orzeczenia Sądu, które powodowie próbują wzruszyć w przedmiotowej sprawie.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Na wstępie rozważań merytorycznych w przedmiotowej sprawie wskazać należy, że żaden z zarzutów zgłoszonych przez pełnomocnika powodów nie mógł okazać się skutecznym na gruncie sprawy z powództwa o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności, co wynika zapewne z niezrozumienia instytucji tego powództwa. Wszelkie zarzuty pod adresem spornego tytułu wykonawczego dotyczyły okoliczności zaistniałych przed jego wydaniem lub w toku postępowania w sprawie I Nc 5/07. Jak wynika natomiast z treści art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. – dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane. Żadna okoliczność w tym zakresie nie została przez stronę powodową powołana.

Jest powszechnie wiadomym, że podstawie przepisu art. 840, nie jest dopuszczalna merytoryczna zmiana uprzednio wydanego prawomocnego orzeczenia (por.: wyrok Sadu Najwyższego z dnia 12 grudnia 1972r., II PR 372/72, OSPiKA 1973, Nr 11, poz. 222; także: E. Wengerek, w: M. Romańska (red.), Postępowanie zabezpieczające, s. 336; H. Pietrkowski, w: T. Ereciński, KPC. Komentarz, t. 4, 2012, s. 276; K. Flaga-Gieruszyńska, w: A. Zieliński, KPC. Komentarz, 2014, uw. do art. 840, Nb 5). Treść uzasadnienia żądania pozwu a także powołane tak argumenty i zarzuty wskazują na fakt braku zrozumienia powództwa o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności. Zarzuty podnoszone przez stronę powodową winy stać się podstawą do skorzystania przez nich z możliwości złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty, ewentualnie połączonego również z wnioskiem o przywrócenie terminu do jego złożenia – z której to możliwości powodowie również skorzystali.

Odnosząc się jednak do żądania pozwu oraz kolejnych punktów wyroku Sądu z dnia 20 lutego 2020 roku wskazano kolejno należy na kilka okoliczności.

Powodem oddalenia w całości powództwa złożonego przez powoda M. M. była treść postanowienia z dnia 15 maja 2019 roku wydanego w sprawie I Nc 8/19 przez Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, I Wydział Cywilny. Wydany przeciwko powodowi w dniu 5 stycznia 2007 roku nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym wskutek skutecznego złożenia sprzeciwu - utracił moc. Wskazać należy, że jeżeli w wyniku postępowania zażaleniowego (art. 795 k.p.c.) wniosek o nadanie tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności zostanie prawomocnie oddalony lub - tak jak to miało miejsce w przedmiotowej sprawie – stronie pozwanej uda się skutecznie złożyć środek zaskarżenia od spornego nakazu zapłaty, powództwo o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego nie ma racji bytu i podlega oddaleniu. Skoro bowiem przestał istnieć tytuł wykonawczy i nie istnieje już podstawa do wszczęcia egzekucji zobowiązań objętych tytułem egzekucyjnym, nie istnieje też podstawowa przesłanka akcji opozycyjnej. Jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 28 stycznia 2010 r. wydanego w sprawie I CSK 211/09 (L.) istnienie zaskarżonego tytułu wykonawczego jest materialnoprawną przesłanką skuteczności powództwa wytoczonego na podstawie art. 840 § 1 k.p.c. Uchylenie bowiem postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności nie stanowi podstawy powództwa przeciwegzekucyjnego, a jedynie podstawę umorzenia postępowania egzekucyjnego. Jak przyjął również Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 4 kwietnia 2002 r. (I PKN 197/01, W.. 2002, Nr 12, s. 27), omawiane powództwo może być realizowane tylko pod warunkiem, że istnieje możliwość wykonania tytułu wykonawczego. Stanowisko takie zostało zajęte również w Komentarzu do art. 840 k.p.c. pod redakcją J. J. (publikowany – L.). Ze stanowiskiem tym należy się w pełni zgodzić, wobec powyższego Sąd orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

Orzeczenie zawarte w treści punktu 2. (drugiego) sentencji wyroku z dnia 20 lutego 2020 roku wynika z nałożonego na Sąd w treści przepisu art. 117 k.c. obowiązku weryfikowania upływ terminu przedawnienia roszczeń objętych prawomocnym orzeczeniem Sądu (art. 125 k.c.) – z urzędu.

Tak zweryfikowane powództwo okazało się być w części zasadnym i to w zakresie większym niż wynikało to z uznania powództwa dokonanego przez pozwanego.

Jak stanowi bowiem art. 125 k.c., roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu przedawnia się z upływem lat sześciu, chociażby termin przedawnienia roszczeń tego rodzaju był krótszy. Jeżeli stwierdzone w ten sposób roszczenie obejmuje świadczenia okresowe, roszczenie o świadczenia okresowe należne w przyszłości ulega przedawnieniu trzyletniemu. Zająście po wydaniu tytułu egzekucyjnego zdarzenia, na skutek którego zobowiązanie nie może być egzekwowane, to między innymi upływ czasu.

W tej sprawie wystąpił upływ długiego czasu od wydania orzeczenia. Pozwany wykazał jednak, iż przerwał bieg terminu przedawnienia kilkurotnie. Przerwanie biegu terminu przedawnienia jest instytucją uregulowaną w art. 123 § 1 k.c. i art. 124 k.c. Bieg terminu przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Po każdym przerwaniu bieg przedawnienia biegnie na nowo, jednak przedawnienie nie biegnie, dopóki postępowanie przed sądem lub innym organem nie zostanie zakończone. Skutek przerwania biegu terminu przedawnienia wystąpił w przedmiotowej sprawie kilkakrotnie, a to na skutek składania kolejnych wniosków o wszczęcie postępowań egzekucyjnych w sprawach Km 830/07, Km 5045/12 (uprzednio Km 169/12) oraz Km 74/19).

Skutek taki nie został osiągnięty przez pozwanego na skutek złożenia przez niego wniosku egzekucyjnego inicjującego postępowanie w sprawie Km 331/09 z uwagi na fakt jego umorzenia w oparciu o treść art. 823 k.p.c. Stanowisko w tym zakresie uznać należy za ugruntowane i jest ono podzielane przez tutejszy Sąd Rejonowy (por.: wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 26 lutego 2014 roku, (...), Legalis 831570; także wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 24 października 2014 roku, I ACa 562/14, Legalis 1163454).

Przedawnieniu w przedmiotowej sprawie ulegał część odsetek ustawowych od należności głównej, które stanowiąc należności okresowe należne w przyszłości – w rozumieniu art. 125 § 1 K.c., przedawniają się w terminie trzyletnim. Odsetkami takimi są odsetki należne po uprawomocnieniu się tytułu egzekucyjnego, a więc za okres od dnia 5 lutego 2007 roku (za wcześniejszy okres stanowiąc roszczenia nie będące należnymi w przyszłości). Zagadnienie to zostało przekonująco wyjaśnione w wyroku Sądu Najwyższego z 15 stycznia 2014 roku wydanego w sprawie I CSK 197/13 (niepublikowane – dostępne w programie komputerowym Lex). Odsetki należne pozwanemu za okres przed uprawomocnieniem się nakazu zapłaty stanowią należność zasądzoną, przedawniającą się z upływem terminu dziesięcioletniego.

Ponieważ zaś termin przedawnienia odsetek ustawowych wynosi 3 lata, przedawnieniu uległy odsetki od daty uprawomocnienia się nakazu zapłaty (to jest dzień 5 lutego 2007 roku) do daty poprzedzającej o 3 lata złożenie wniosku egzekucyjnego w sprawie Km 74/19 przyjętej na dzień nadania wniosku przez pozwanego w UP w dniu 14 marca 2019 roku (koperta w aktach Km 74/19). Pozwoliły na to zbyt długie okresy (ponad 3 lata) bezczynności wierzyciela. Należy również zauważyć, że w okresie wcześniejszym wystąpiły dłuższe niż 3-letnie okresy bezczynności wierzyciela powodujące przedawnienie się należności odsetkowych.

Uznanie powództwa w powyżej opisanym zakresie nie budziło wątpliwości Sądu, co do jego zasadności, prawidłowości i dopuszczalności. Z uwagi jednak na powyższe, Sąd pozbawił tytuł wykonawczy wykonalności w zakresie większym niż wynikało to z uznania dokonanego przez pozwanego.

Powództwo K. M. podlegało oddaleniu jako niezasadne w pozostałej części.

Z uwagi na fakt, że pozwany w przedmiotowej sprawie nie poniósł żadnych kosztów – za niezasadne Sąd uznał jego żądanie co do rozstrzygnięcia o kosztach postępowania w oparciu o art. 101 k.p.c. O kosztach postępowania rozstrzygnięto na podstawie art. 102 k.p.c. Za odstąpieniem od obciążania pozwanego tą częścią kosztów postępowania w jakiej powództwo zostało uwzględnione przemawiało kilka argumentów. Po pierwsze, pozwany uznał w znaczącej

części żądania pozwu i dobrowolnie złożył komornikowi sądowemu wniosek o ograniczenie egzekucji w zakresie uznanej części powództwa. Po drugie, przed wystąpieniem z przedmiotowym powództwem – pomimo istnienia takiej możliwości – powodowie nie zwrócili się do niego z żądaniem ograniczenia postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 74/19 w zakresie przedawnionej części należności odsetkowej (ani jakiegokolwiek innej części). Po trzecie (oraz co najważniejsze), treść punktu 2 sentencji wyroku była wynikiem jedynie konieczności podjęcia przez Sąd meriti z urzędu działań zmierzających do ustalenia zakresu przedawnienia roszczeń objętych spornym tytułem wykonawczym, a wszystkie z zarzutów podniesionych przez profesjonalnego pełnomocnika powodów okazały się być chybionymi i zgłoszonymi w niewłaściwym środku prawnym.

ZARZĄDZENIE

wyrok wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powodów.